

De urn met as bleef ook in een

Jaarlijks worden 24.000 voorwerpen gevonden op Schiphol, van natte handdoeken tot rolstoelen. Zo kun je nog eens goedkoop aan een laptop komen – of aan een koffer met vuile was.

tekst LISANNE VAN SADELHOFF
foto's MARC DRIESSEN

Het is van een meisje. Dat kan niet anders. De zalmroze handdoek, een wit rokje met zilveren pailletjes en een bloemetjesjurk met het prijskaartje er nog aan. De tas ruikt lekker, naar waspoeder en douchegeel. De eigenaresse van de tas moet een schoon typetje zijn. Zou ze de spullen missen? Het nieuwe jurkje, dat ze zo zorgvuldig heeft uitgezocht in een winkel op vakantie? Zou ze de tas nog op komen halen?

De kans is niet erg groot. Slechts zestien procent van de gevonden spullen wordt opgehaald door de rechtmatige eigenaar. Henny Franssen, hoofd van de afdeling Lost and Found: "Sommige mensen hebben een hele reis achter de rug en weten niet meer wanneer of op welke luchthaven ze de spullen zijn verloren. Ze claimen ze bij de verzekering en praten er niet meer over."

Jaarlijks worden op Schiphol 24.000 voorwerpen gevonden. Ze worden eerst 24 uur bewaard bij verzamelpunten om vervolgens naar Lost and Found te worden gebracht. Grote, ijzeren karren zijn gevuld met volle koffers en tassen, maar ook met waardevolle spullen als portemonnees, laptops, fototoestellen en telefoons. En brillen, van een knalrood montuur tot een streng leesbrilletje, of skateboards, voetballen en, zeer opvallend, rolstoelen. Nu staan er vijf rolstoelen opgestapeld in de loods. "Ja, die vergeten mensen dus ook," zegt Franssen. "Misschien gebeuren op Schiphol wel wonderen en konden mensen ineens weer lopen."

De mensen die iets kwijt zijn, wor-

den niet benaderd door Lost and Found. "Wij hebben geen actief opsporingsbeleid, daar hebben wij de capaciteit niet voor," zegt Franssen. Bovendien is het al een dagtaak, alle voorwerpen te registreren in de database.

Om goed te kunnen omschrijven wat er in een tas zit, moet deze open worden gemaakt. Vaak zitten medewerkers van Lost and Found in de stank. Franssen: "Die natte handdoeken en vieze was ruften de tent uit. Dat is echt heel erg goor."

De spullen die in de tassen en koffers zitten, zijn niet zomaar spullen, volgens Franssen. "Ze zijn persoon-

'We zitten in het leven van iemand anders te roeren'

lijk, zeggen iets over de eigenaar. We zitten in het leven van iemand anders te roeren."

Zo komen ze foto's en dagboeken tegen. "Laatst kwamen we een hele stapel met foto's tegen van een safari in Afrika," zegt Franssen. "Ik zou toch flink balen als ik dat soort herinneringen kwijt zou zijn. Onbetaalbaar, lijkt me."

En als we het over geld hebben, herinnert Franssen zich nog wel een koffer die binnenkwam op de afdeling. Vol met duizenden dollars. Wordt overigens wel afgehaald.

"Voor de rest worden hier heel normale dingen gevonden. Ga zelf maar na: wat neem je mee op reis. Het is hier geen rareitienkabinet," zegt Franssen. Hoewel: "Ooit hebben we een urn met as gevonden. Die stond zeven dagen in een lockertje. Na een week worden de spullen naar Lost and Found gebracht. Die urn is trouwens nooit meer opgehaald."

Wat ook een keer uit een lockertje kwam, was een wit hondje. "De hele dag hoorden we gepiep. Bleek dat de eigenaar Amsterdam in ging om te feesten en het kluisje gebruikte als tijdelijk onderdak voor zijn huisdier."

De spullen die niet worden opgehaald, gaan na drie maanden naar de veiling. De wet zegt dat na drie maanden de spullen eigendom zijn van Schiphol. De erg persoonlijke spullen waarvan niet achterhaald kan worden wie de eigenaar was, worden vernietigd. Laptops worden geschoond.

Franssen wijst naar een bak waar notitieblokken in liggen. Vaak zijn het zakenmannen die deze vergeten. In een rood kladblok zijn enkele A4'tjes volgeschreven met berekeningen en aantekeningen. Op het laatst beschreven blad staat een lijstje: 'Te doen voordat ik ga.' De planten moesten nog water krijgen, de buurvrouw moest nog een sleutel krijgen en de kapper moest afgebeld worden. Met een uitroep: 'Paspoort mee!'

Misschien was het handig geweest als de eigenaar ook een lijstje had gemaakt met 'Te doen voor ik terugben.' En dan opschrijven: 'Koffer niet vergeten!' erachter.

Een kar vol koffers met onbekende inhoud verlaat de veiling van gevonden voorwerpen van S

Paul en Marjolein Lord uit Vlaardingen hebben een rek met koffers gekocht voor 270 euro.

Blind bieden en dan

In veilinghuis De Eland aan de Weesperstraat in Diemen worden vijf keer per jaar de gevonden voorwerpen van Schiphol geveild. Zoals deze dag karren met koffers vol ongewassen kleding. De opbrengst gaat naar Schiphol. De doffe knal van de veilinghamer heeft besloten: de eerste kar met koffers en tassen is voor die meneer daar in de donkergroene jas. Goed voor 220 euro. Op een beeldscherm in de veilingruimte zijn foto's afgebeeld van de te veilen spullen. Ruim twintig karren komen voorbij. Wat erin zit, is voor alle kopers een gok. Maar volgens veilingmeester Ron Brouwer is het

heel simpel: "U gaat op vakantie en u neemt mee..."

De veilingruimte lijkt op een woonkamer. Er staan goud geschilderde stoelen en een sofa. Aan het plafond hangt een kroonluchter, aan de muur hangen een klok en schilderijen. Het is druk: mensen staan op de gang te wachten en ook de tafel fungeert als zitplek.

Daar zit ook de familie Stokman. Zij komt onder andere voor op Schiphol gevonden elektronica. De iPods en goede koptelefoons houden ze. De rest wordt doorverkocht.

Er zitten handelaren die het al jaren doen en precies weten wanneer ze veel en wanneer ze juist weinig

lockertje op Schiphol staan

Schiphol. Prijs van deze verrassingskavel: 388 euro.

n aan de gang met mondkap en handschoen

moeten bieden. Vol zelfvertrouwen houden ze hun nummertje omhoog. Als na het noemen van hun bedrag de hamer klinkt, glimlachen ze tevreden. Buit binnen.

Zo niet de familie Witjes. Vader, moeder en dochter hebben voor de eerste keer in hun leven een kar vol spullen gekocht. Om te verkopen in de IJhallen, waar ze vaak staan. Lachend lopen ze naar de loods om tegen inlevering van hun betalingsbewijs de kar vol tassen en koffers mee te nemen. Dochter Maya: "We waren een beetje in paniek, omdat we nog niets hadden. Misschien hebben we wel veel te veel geboden voor deze kar. Een foutje." De kar

kostte 280 euro en er zitten acht koffers en tassen in. "We doen dit voor de lol," zegt Maya's moeder. "We zijn zo ontzettend nieuwsgierig wat er allemaal in zit."

En dus wordt er alvast een mooie, zwarte koffer opengemaakt. In het

'Dit komt echt niet in mijn eigen wasmachine'

voorkant zitten alleen maar servetjes – "Gatverdamme!" – en zand. "Duidelijk een warm oord, waar de vorige eigenaar naartoe is geweest."

In het hoofdvak zitten, tot grote hilariteit van de familie, nieuwe schoenen. Een kleine hak, zwart glimmend leer. "Verschrikkelijk, wat kakkerig," lacht Maya. Het prijskaartje zit er nog onder: €169,-. "Maar dit zijn wel heel leuke boots," zegt ze. Ze is inmiddels weer in de koffer gedoken en heeft een ander schoenen paar gevonden. Enkele minuten later staat de hele familie te springen. Maya heeft een nieuwe, dure merkbroek ge-

vonden. Haar moeder bekijkt de maat: 32. Maya ziet het model: prehistorie.

Voor de rest vinden ze 'troep': zeezout voor onder de douche, een pakje kaarten en een paraplu. De rest van de koffers wordt thuis uitgepakt. "In de tuin. Met handschoenen aan en mondkapjes voor. En daarna breng ik de kleding naar de wasserette. Dit komt echt niet in mijn eigen wasmachine."

Verderop wordt een aanhangertje volgeladen. Een echtpaar kwam helemaal uit Vlaardingingen voor de Schipholspullen en heeft speciaal voor het uitpakken van de koffers rubberen handschoenen gekocht,

want 'je weet maar nooit wat je tegenkomt.' Ze hebben een kar met koffers en losse spullen – van poppen tot boeken – op de kop getikt. Ergens steekt een pluchen poot uit. Het is een knuffelolifant. "Ach, wat zielig, een kind is nu zijn knuffeltje kwijt," zegt de nieuwe eigenares.

Een van de laatste karren wordt door drie kunstenaars opgehaald, voor het project Luchthaven Zeist. Sjef Honer, een van de initiatiefnemers: "Het fenomeen dat mensen hun koffer niet ophalen, fascineert ons. Per dag maken we een koffer open en verzinnen we een personage en een verhaal of dialoog bij de koffer."